

OZŁOCONY (1) *part praet pass pf*

A pl subst ozłocon(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. ozłocić.

*Przyozdobiony złotem: rozmaýte krolewny zbieżą lie dziwowác ośobności twoiey/ á między niemi náwybrańśfá/ będzie pośtawioná tobie zá oblubienicę nápráwicy twoiey vbraná wrozmaýte ozłocene przyprawy [*in vestitu deaurato Vulg Ps 44/10; w śzácii złotogłowowey Leop*]. *RejPs 68.**

Cf OZŁOCIĆ

EW